



Bronkerkbrief



Zondag 22 mei 2022

Orde van de dienst

VOORBEREIDING

Muziek

Welkom en mededelingen (*ouderling van dienst*)

– *allen gaan, zo mogelijk, staan* –

Openingslied: Wij scholen samen. Tekst: Sytze de Vries. Melodie: LvdK 474 (God roept ons broeders tot de daad) (z.o.z.)

Bemoediging en Drempelgebed

- *allen gaan zitten* -

Zingen: Lied 833: Neem mij aan zoals ik ben

(*de kinderen gaan naar hun eigen ruimte en nemen het Licht mee*).

Gebed om ontferming

Glorialied: Gloria (Taizé), canon

RONDON HET WOORD

Gebed bij de opening van het Woord, afgesloten door lied 333: Kom, Geest van God

Eerste Schriftlezing: Openbaring 21: 10-12, 22-27
(door de *Lector*)

Zingen: Lied: Jerusalaim (z.o.z.)

Tweede schriftlezing: Johannes 14: 23 – 29

Zingen: Lied 333: Kom, Geest van God

Overweging

Zingen: Lied: De vrede die van God uitgaat (tekst: Sytze de Vries, melodie: 1014) (z.o.z.)

RONDON HET DELEN

Bericht van overlijden

Lied 961: Niemand leeft voor zichzelf

Dankgebed en voorbeden, stil gebed, gezamenlijk Onze Vader

Toelichting bij de collectedoelen (*door de diaken*)

- *De kinderen komen terug* -

OP WEG

Slotlied: Lied Wij mensen blijven dromen dromen (tekst: Marijke de Bruijne, melodie: lied 72) (z.o.z.)

ZENDING EN ZEGEN gevolgd door gezongen Amen

Orgelspel

Aan de dienst werken mee

Voorganger: Ds. Eline van Iperen

Ouderling van dienst: Annemieke van de Giessen

Diaken: Wim Hart

Lector: Ria Hart

Organist: Jan Hamberg

Mededelingen

Bestemming collecten:

- 1: Eigen Diaconie
- 2: Kerk

Uitgang: Stichting Sint' Egidio

Diaconie: IBAN NL 72 RABO 0103115773

Kerk: IBAN NL 34 RABO 0393484696

o.v.v. collectegeld

Uitgangscollecte: zie bankgegevens diaconie o.v.v. uitgangscollecte

Wij maken u er op attent dat deze kerkdienst met beeld wordt uitgezonden

Wij scholen samen.

Wij scholen samen rond het Woord
dat ons van God verhaalt.
De Geest schrijft het met vuur en vaart
in onze eigen taal.

Wij leven van dit gouden Woord
dat ons de wegen wijst.
Het biedt aan ieder onderdak
die naar Gods toekomst reist.

Wij viere hoe zijn eerste Woord
ons met elkaar verbindt;
te zingen van zijn liefde maakt
ons tot zijn huisgezin.
Wie door zijn Adem wordt beziel
gaat nooit de weg alleen;
wij raken aan elkaar gehecht
over de grenzen heen.

Want niet de grond waarop wij staan
noch bloed maakt ons verwant,
alleen het onderweg zijn naar
dat verre vaderland.
Maar hier mag de oase zijn
waar wij worden gelaafd:
wat ons beloofd is heeft voorgoed
het reizen licht gemaakt.

Wij vinden leven in dit Woord,
wij delen hier het Brood
dat spreekt van Hem die tot het eind
ons al zijn liefde bood.
Wij schuilen even bij elkaar
en putten uit de bron,
als reisgenoten naar de stad
waar God straalt als de Zon.

Jerusalaim

Refrein:
Jerusalaim, stad van God,
wees voor de mensen 'n veilig huis.
Jerusalaim, stad van vrede,
breng ons toch thuis.

1. Er is een stad voor vriend en vreemde, diep in het
bloemendal.

Er is een mens die roept om vrede, die mens roept
overal.

2. Er is een tafel om te eten voorbij het niemandsland.

Er is een volk dat wordt vergeten, dat volk roept
overal:

3. Er is een wereld zonder grenzen, zo groot als het
heelal.

Er is een hemel voor de mensen; dat hoor je overal.

De vrede die van God uitgaat.

De vrede die van God uitgaat,
die Hij alleen kan schenken,
is groter dan het grootste goed,
gaat boven al ons denken.

Zij vult met haar geheimenis
de harten en gedachten,
dat Christus zelf ons anker is
ook als wij storm verwachten.

De vrede die van God uitgaat
verlicht ook onze wegen.
Zij zoekt het huis dat open staat
en vult het met zijn zegen.

Laat daar alleen uw baken zijn
wat waar is en rechtvaardig,
hecht nooit uw hart aan schone schijn,
maar aan wat eerbied waardig,

wat liefelijk als lente is,
wat mooi is en blijft deugen.
Geef eer aan wie de eer toekomt.
Blijf u in God verheugen!

Verheug u in de Heer, en geef
u goedgezind aan allen.
De vrede die van God uitgaat
deelt zich met welgevallen!

Wij mensen blijven dromen dromen.

Wij mensen blijven dromen dromen
en vergezichten zien
een nieuwe aarde die gaat komen,
te vinden al misschien
Wij dromen van de mensenrechten
die ieder mens dan heeft,
niet langer tegen onrecht vechten
daar 't recht van liefde leeft.

Verdwenen zijn de dictaturen,
gevangenschap en pijn,
verbanning en verdriet verduren,
God zelf zal bij ons zijn.
Wie in die dromen durft geloven
voelt zelf verandering,
vertwijfeling en wanhoop doven
in blijde aarzeling.

En licht, en sterk, vol zachte krachten
die onverzet'lijk zijn,
bevechten wij de kwade machten
die niet te tellen zijn.
Waar mensen putten uit de bronnen
van droom als werk'lijkheid,
daar is Gods toekomst al begonnen
in onze levenstijd.